

РЕШЕНИЕ

№ 28889

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11377** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Ай газ България“ ЕАД, [населено място] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002224000990-091-001/08.08.2024 г., потвърден с Решение № 1370/09.10.2024 г. на Директор на Дирекция ОДОП.

Жалбоподателят оспорва изцяло Ревизионния акт, с който за данъчен период м. 04.2023 г. са установени допълнително задължения по реда на Закона за ДДС в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 21 450. 00 лева и са начислени лихви за забава в размер на 3570. 30 лева.

В жалбата е посочено, че посоченият по-горе РА е незаконосъобразен. Издаден е в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правната логика. Изложените от органите по приходите факти и обстоятелства не отговарят на действителността. За да се твърди, че няма доставка, трябва да не е изпълнено някое от посочените в законовите текстове условия. За да се стигне до заключение за липса на доставка обаче не е достатъчно органът по приходите да се позове само на резултатите от извършените насрещни проверки на преки и предходни доставчици. Необходимо е да се анализират всички относими доказателства и факти, установени от ревизията. Цитира се релевантна практика на СЕС (по – конкретно дело С – 409, Teleos and others versus Commisioners of Customs and Excise (UK)).

В открито съдебно заседание жалбоподателят - „Ай Газ България“ ЕАД редовно и своевременно призован. Представява се от адв. Л. В.. Представа подробни писмени бележки. Претендира

разноски, за които представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП - [населено място], редовно и своевременно призван. Представява се от юрисконсулт Б. З.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл. 142, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 188 от ГПК, прие за установено следното:

Жалбоподателят „Ай Газ България“ ЕАД е вписано в Търговския регистър на Агенцията по вписванията на дата 21.10.2010 г. Седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], магазин 1. Органи на управление: Съвет на директорите, съставен от: И. В. Д., А. В. В. и Р. С. Д.. Едноличен собственик на капитала: „Табак Трейдинг Партнър“ ЕООД. Основна дейност на дружеството: търговия на дребно с петролни продукти. Задълженото лице е регистрирано по ЗДДС, считано от 09.03.2011 г. Регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот. Дружеството е deregистрирано, считано от 26.06.2018 г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Отново е регистрирано по ЗДДС, считано от 21.02.2022 г. – регистрация по избор.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22002224000990 – 020 – 001 от 22.04.2024 г., връчена по електронен път на дата 23.02.2024 г., издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД – 01 – 849 / 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., е възложено извършването на ревизия на „Ай газ България“ ЕАД, [населено място] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2023 г. до 30.04.2023 г. Определен е ревизиращ екип – Б. М. Я. – Главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията и Ф. Н. Т. – главен инспектор по приходите. Със Заповед за изменение на ЗВР № Р – 22002224000990 – 020 – 002 от дата 22.04.2024 г. е определено ревизията да завърши до дата 23.05.2024 г. Издадени са още две заповеди, с които срокът на ревизията е определен да бъде до 19.07.2024 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № 22002224000990 – 092 – 001 от 19.07.2024 г. Срещу Ревизионния доклад не е подадено писмено възражение.

С Решение № 234/19.02.2024 г. Директорът на Дирекция ОДОП е отменил издадения срещу жалбоподателя при първата ревизия РА № Р-22221023003341-091-001/18.12.2023 г. от В. А. В. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ и П. Т. П. на длъжност- ръководител на ревизията в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период месец 04.2023 г. и съответните лихви за забава. Решаващият орган е върнал административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като е дал указания в 30 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за възлагане на ревизията и провеждане на повторна ревизия. Органът е потвърдил обжалвания Ревизионен акт в останалата оспорената част относно установените задължения по ЗДДС за данъчен период месец 03.2022 г., месец 04.2022 г., месец 11.2022 г., месец 02.2023 г. и месец 05.2023 г.

На 19.07.2024 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип- Б. М. Я. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Ф. Н. Т. – Главен инспектор по приходите съставили РД № Р-22002224000990-092-001, с който предложили да бъдат установени задължения на ревизирувания данъчен субект по ДДС за периода от 01.04.2023 г. до 30.04.2023 г.

Ревизионният доклад е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 19.07.2024 г.

На 08.08.2024 година В. А. В. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. и Б. М. Я. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали

обжалвания РА. Повторната ревизия приключва с РА № Р-22002224000990-091-001/08.08.2024 г. С този финансов акт са установени задълженията на ревизирувания данъчен субект за месец 04. 2023 г. в размер на 21 450 лева и лихва за забава в размер на 3570. 30 лева (общ размер на задължението по РА е 25 020. 30 лева).

Ревизионният акт е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 08.08.2024 година.

На 16.08.2024 г. дружеството - жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РА, а последният с Решение № 1370 / 09.10.2024 г. потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 15.10.2024 г.

В хода на ревизионното производство е изпратена заявка до Агенция пътна инфраструктура (А.) да бъдат предоставени всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“. Получен е отговор от А. с вх. № Р – 22002224000990 от 25.04.2024 г. Съгласно този отговор за описаните периоди няма данни за преминаване на МПС с номера: С 1330 ЕС, СВ 9521 НМ, СА 0200 РК, С 3143 ЕР, С 9154 ЕР и СА 1753 ХТ, за периода от м. 07.2022 г. до м. 12.2023 г.

Направена е справка в ИС на ИА „Автомобилна администрация“ за наличието на валиден периодичен технически преглед на отдадените под наем от „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД на жалбоподателя транспортни средства, при която е установено следното: МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден периодичен технически преглед, последният е изтекъл на дата 13.12.2019 г. Моторно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден технически преглед; МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден технически преглед, изтекъл на дата 01.05.2018 г.; МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден технически преглед, изтекъл е на дата 28.04.2017 г.; МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден технически преглед, изтекъл на дата 04.12.2020 г.; МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма валиден технически преглед, изтекъл на 14.06.2018 г.

По отношение на движението на транспортните средства, предмет на ревизионното производство, не са представени пътни листове.

В хода на ревизионното производство е предоставено обяснение от „Ремси – Е“ ЕООД (спрямо което е извършена насрещна проверка). В него е посочено, че на 16.11.2022 г. са почистени резервоари от дизелово гориво и бензин в [населено място]. За това обстоятелство е съставен протокол № 40. Изтеглените горива от мъртвите обеми на резервоарите са оставени за съхраняване на обекта и не са връщани обратно в резервоарите от изпълнителя. Не е представено копие на издадена фактура.

В хода на ревизионното производство са дадени обяснения от „Петролгаз Сервиз“ ЕООД. В тях е посочено, че на 16.11.2022 г. на обект на възложителя с адрес: [населено място], кв. Л. е извършена следната дейност от изпълнителя, а именно изтегляне на мъртвите нива на течна и газова фаза в предоставена от възложителя цистерна. След това е извършено отваряне на резервоар, почистване и съответно затваряне и връщане на изтегленото гориво в почищения съд. Цистерната не е напускала обекта на възложителя до приключване на техническото обслужване. На 10.01.2023 г. на обект на възложителя на адрес: [населено място],[жк], [улица] извършена подобна техническа дейност. На дата 12.01.2023 г. това е извършено и на обект: [населено място], [жк], ул. 109, № 5А.

Според органите по приходите предмет на спора в случая не е потенциалната възможност на доставчика „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД да предостави под наем собствени транспортни средства – два влекача и три полуремаркета, а дали тези превозни средства са използвани от жалбоподателя за генериране на приходи, облагаеми с ДДС, или единствено за генериране на

право на данъчен кредит и намаляване на дължимия от дружеството данък за внасяне за периода м. 04.2023 г. Получените доставки не са използвани за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. По тази причина не е изпълнено условието на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит. Този извод, според органите по приходите, е обоснован от факта, че описаните пътни превозни средства не са се движили на територията на страната (и при двете ревизии не са представени пътни листове). Пътните превозни средства не са използвани в рамките на независимата икономическа дейност на жалбоподателя, нито са отдавани под наем на трети лица. Това е водещият мотив с РА да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 21 450. 00 лева за документираните през м. 04.2023 г. доставки с предмет: „услуга съгласно договор за наем на МПС“ на обща стойност 107 250. 00 лева.

Според изложеното в решението на директора на дирекция „ОДОР“, което става част от мотивите на РА, доколкото с него актът е потвърден (аргумент от § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 97, ал. 1, изр. 2 – ро от АПК), от представените копия на талони на пътни превозни средства на посочените в договорите полуремаркета не става ясно, че предмет на наем са цистерни. Липсват спецификации на наетите активи и яснота дали същите могат да бъдат използвани за съхранение на горива – бензин, дизел и пропан – бутан (втечнена газ). В издадените фактури не са посочени МПС, предмет на наемни отношения между страните и период на наема. Всички фактури са издадени през м. април 2023 г., като в тях са посочени дати на възникване на данъчното събитие през същия месец. Така описаните фактури не кореспондират с представените договори за наем от м. 07.2022 г. и м. 10.2022 г. със срок на действие три месеца и наемна цена в размер на 2750. 00 лева месечно. Фактурите не са издадени в съответствие с разпоредбите на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС при възникване на данъчното събитие.

От решаващия орган е направен извод, че фактурираните доставки за наем на МПС за периодите от м. 07.2022 г. до м. 03.2023 г. (съгласно представените договори за наем и приемо – предавателни протоколи) не са използвани от жалбоподателя за извършване през тези периоди на облагаеми доставки и генериране на приходи, върху които се начислява ДДС, от който да се приспадне като данъчен кредит платения данък. Дори да се приеме, че голяма част от фактурите са издадени със значително закъснение след приключване на договорите за наем (на 31.10.2022 г. и 31.12.2022 г.) и възникването на облагаемите данъчни събития (ежемесечно по силата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС), то съдържанието им е невярно по отношение на отразените в тях дати на данъчното събитие, съвпадащи с датите на издаване на данъчните документи – през м. Април 2023 г.

При първото разглеждане на делото от АССГ е допусната и назначена ССЧЕ. Вещото лице М. Н. – Г. е посочила в табличен вид фактурите, данъчната основа и ДДС за данъчния период, предмет на ревизионното производство. В експертизата е посочено, че жалбоподателят е представил копия на спорните фактури. Фактурите са придружени с фискални бонове за извършено разплащане в брой (л. 207 – 220 от делото). Представени са договори за наем на МПС, приемо – предавателни протоколи към тях, копия от свидетелства за регистрация на описаните МПС, счетоводни справки и регистри, оборотна ведомост, главна книга, щатни ведомости и декларации.

В заключението на вещото лице е посочено, че жалбоподателят е отразил фактурите за наем, като текущ разход за основната си дейност. Разплащането на доставките е в брой, счетоводно отразено по сметка 501 „Каса в лева“. Доставчикът „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД е разполагал с необходимите МПС за осъществяване на доставките. Относно кадровата обезпеченост за осъществяване на доставките от жалбоподателя „Ай Газ България“ ЕАД е представена щатна ведомост. Дружеството е разполагало с 45 лица наети по трудови правоотношения, в това число

четири лица на дължност „Шофьор на товарен автомобил“ – В. Т., И. Г., Невент Б. и П. А..

В хода на повторното разглеждане на делото, след връщането му от ВАС, е допусната и назначена съдебно – счетоводна експертиза. В заключението на вещото лице М. е посочено, че предмет на дейност на „Ай Газ България“ ЕАД е търговия на дребно с петролни продукти. Във връзка с извършена ревизия на дружеството е издаден Ревизионен акт (РА) № Р – 22002224000990 – 091 – 001 / 08.08.2024 г. за задължения за ДДС за периода от 01.04.2023 г. до 30.04.2023 г.

С издадения РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД, а именно: фактура № [ЕГН] от дата 03.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 05.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 07.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 10.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 12.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 13.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 18.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 05.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 21.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 24.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 25.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 26.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС; фактура № [ЕГН] от дата 27.04.2023 г. с данъчна основа: 8250. 00 лева, ДДС в размер: 1650. 00 лева, стойност: 9900. 00 лева, основание: наем на МПС. Общо издадени 13 фактури, с обща данъчна основа 107 250. 00 лева. ДДС в размер на 21450. 00 лева. Стойност: 128 700. 00 лева.

Видно от заключението фактурите са платени в брой. Към всяка фактура е приложена фискална касова бележка от фискално устройство. Фактурите отговарят на изискванията на чл. 7 от Закона за счетоводството и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС.

Вещото лице посочва, че описаните фактури са намерили отражение в дневник за покупки по ЗДДС и СД по ЗДДС на „Ай газ България“ ЕАД, [населено място] за отчетен период м. 04.2023 г. Фактурите са намерили отражение в дневник – продажба на „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД за отчетен период м. 04.2023 г. Подадена е справка – декларация с вх. № 22105156372 от дата 15.05.2023 г. Заключението на вещото лице се основава на данните от РД. От счетоводството на жалбоподателя не са предоставяни исканите от вещото лице счетоводни документи, регистри и справки.

На основание чл. 113, ал. 1 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице – доставчик е длъжно да издаде фактура за извършената от него доставка на стока или услуга или при получаване на плащане преди доставката – предварително авансово плащане. Съгласно чл. 25 от ЗДДС данъчно събитие настъпва на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата извършена. От приложената синтетична аналитична ведомост по сметка 4532 „Начислен данък за продажбите“, според вещото лице може да се приеме, че ДДС е начислен по кредита на тази

сметка.

Плащането на фактурите е осчетоводено по дебита на сметка 501 „каса в левове“. Кредитирана е сметка 411 „Клиенти“.

Вещото лице посочва, че управителят на „Ай газ България“ ЕАД декларира, че наетите МПС не са използвани за транспорт на горива, а стационарно на съответните обекти за съхранение на горивата във връзка с годишна техническа профилактика на резервоарите. За почистване на резервоарите за светли горива са ползвани услугите на „Петролгаз България“ ЕАД и „Ремси“ ЕООД.

Експертизата е приета в открито съдебно заседание на дата 30.06.2026 г. На въпроси на юрисконсулт З., вещото лице отговаря, че на с. 4 от заключението са посочени протоколите за върнати МПС по договори за наем. Вещото лице е видяла, че има различия в регистрационните номера на МПС. Не е извършвала проверка в счетоводството на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При извършване на служебната проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК и установява задължения за периоди и предмет, за които е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект.

Ревизионното производство е приключило с издаване на РА, издаден във формата за действителност като електронен документ, подписан от издалите го органи по приходите с квалифицирани електронни подписи (КЕП). По отношение на тези КЕП са налични квалифицирани удостоверения за електронен подпис (КУЕП).

Компетентността на възложилата ревизията орган по приходите (възложителя на ревизията) произтича от заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. По делото е приложена Заповед № РД – 01 – 849 от 31.10.2022 г. на Директор на ТД на НАП – С.. Заповедта е издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. В точка I от тази заповед е посочено, че функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 28.10.2022 г. се изпълняват от определени служители, като под номер 3 е посочена В. А. В. на длъжност началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Именно В. А. В., заемаща длъжността началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила ревизия на „Ай Газ България“ ЕАД относно задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.04.2023 г. до 30.04.2023 г. със Заповед (ЗВР) № Р – 22002224000990 – 020 – 001 / 22.02.2024 г. Със заповедта е определен екипът, който да осъществи ревизията, а именно – Б. М. Я. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Ф. Н. Т. – Главен инспектор по приходите.

Ревизионният акт е издаден от ръководителя на ревизията Б. М. Я. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и от В. А. В., заемаща длъжността началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Всичко това показва, че оспореният РА е издаден от компетентни органи по приходите.

По отношение на материалния закон

Анализът на писмените доказателства по делото в хронология показва следното:

На 01.07.2022 г. между „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя К. К., от една страна, и „Ай Газ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е сключен договор за наем. Предмет на този договор е предоставяне на моторни превозни средства за временно ползване, описани подробно в приемо - предавателен протокол. Съгласно чл. 2 от този договор срокът му е три месеца. Влиза в сила от датата на сключването му и е валиден до 30.09.2022 г. Страните се споразумяват за месечна наемна цена в размер на 2750. 00 лева, платими от наемателя на наемодателя до 30 дни след получаване на данъчната фактура. Наемните цени са без ДДС (чл. 3 от договора).

Приложен е приемо – предавателен протокол от дата 01.07.2022 г. за вид на МПС: влекач, марка: Скания, рег. [рег.номер на МПС] .

На 01.10.2022 г. е сключен договор за наем на МПС между „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], С. Промислена зона, ул. „В. Т., и „Ай Газ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Срокът на договора е до 31.12.2022 г.

Към договора е приложен протокол за предаване на МПС – Влекач, марка: М. ТГА 18 430 БЛС, с рег. [рег.номер на МПС] . По делото е приложено копие на свидетелство за регистрация на МПС, от което е видно, че това е трактор.

На 01.10.2022 г. между „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и „Ай Газ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е сключен договор за наем. Предмет на този договор е предоставяне на моторни превозни средства за временно ползване, описани подробно в приемо - предавателен протокол. Съгласно чл. 2 от този договор срокът му е три месеца. Влиза в сила от датата на сключването му и е валиден до 31.12.2022 г. Страните се споразумяват за месечна наемна цена в размер на 2750. 00 лева, платими от наемателя на наемодателя до 30 дни след получаване на данъчната фактура. Наемните цени са без ДДС (чл. 3 от договора).

Приложен е приемо – предавателен протокол от дата 01.10.2022 г. за вид на МПС: полуремарке, марка: „Б.“ Л 4047, рег. [рег.номер на МПС] .

Приложен е приемо – предавателен протокол от дата 01.10.2022 г. за вид на МПС: полуремарке, марка Д. ЦНГ 42, рег. [рег.номер на МПС] .

На дата 02.01.2023 г. също е сключен договор за наем на МПС между двете дружества. Прави впечатление, че за адрес и седалище на управление на „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД отново са посочени [населено място], С. промислена зона, [улица], въпреки че към този момент актуални са данните за [улица]. Срокът на договора е до 31.03.2023 г. Към договора е приложен протокол. Той се отнася за влекач: М. ТГА 18. 430 БЛС.

Представен е договор от дата 02.01.2023 г. между двете дружества. В него за „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД е посочен актуален адрес и седалище на управление: [населено място], [улица].

Представен е договор за наем на МПС от дата 01.04.2023 г. между двете дружества. Към него е представен протокол от дата 01.04.2023 г. за вид на МПС: Д. ЦНГ 42, рег. [рег.номер на МПС] .

Посочените дотук договори между двете дружества не са изброени изчерпателно. При техния анализ прави впечатление, че върху част от договорите за „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е посочено седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Това е посочено върху договор на л. 116 от делото. Датата на този договор е от 01.10.2022 г. За договор от същата дата (на л. 104 от делото) по отношение на „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е посочено седалище и адрес на управление: [населено място], С. промислена зона, [улица].

Видно от Търговския регистър до 14.09.2022 г. адресът и седалището на управлението на дружество „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД е [населено място], [улица]. След 14.09.2022 г. адресът и седалището са определени да бъдат в [населено място], С. промислена зона, [улица]. На 18.11.2022 г. е взето решение от едноличния собственик на капитала (Е.) К. И. К. седалището и адресът на управление да бъдат в [населено място], [улица].

Посоченото означава, че няма как договори от една и съща дата – 01.10.2022 г. – да са сключени от едно и също търговско дружество с различни седалища и адрес на управление. Това е индичия, че договорите са сключени на дати, които са различни от посочените в тях. Видно от Търговския регистър решението да се смени адресът и седалището в [населено място], [улица], е взето от Е. много по-късно – на дата 18.11.2022 г. Както вече се посочи, различни седалища и адрес на управление са посочени и по отношение на договори от дата 02.01.2023 г. Всичко това поставя под съмнение дали сключените договори отразяват реално датите на които са подписани между страните.

Хронологично на следващо място, от страна на жалбоподателя се твърди, че на дата 16.11.2022 г. на негов обект в [населено място] е извършена дейност по почистване на резервоари от дизелово гориво и бензин. Представено е копие на Протокол № 040 за извършена дейност по почистване на резервоари от дизелово гориво и бензин. Приобщени са обяснения от страна на управителя на „Ремси – Е“ ЕООД – Е. Б.. В тях е посочено, че изтеглените горива от мъртвите обеми на резервоарите са натоварени в автоцистерна, предоставена от „Ай Газ България“ ЕАД.

Представен е и протокол от дата 08.10.2023 г. (Протокол № 14), в който е отразено почистване на резервоари от бензин 95Н с обем 20122 литра и резервоар от дизелово гориво с обем 31018 литра. Твърди се, че дейността е извършена от „Ремси – Е“ ЕООД на обект на жалбоподателя в [населено място]. От дружеството не е представена фактура. Такава не е представена и от страна на жалбоподателя.

В хода на ревизията е приобщено писмено обяснение от страна на представител на „Петролгас Сервиз“ ЕООД. В него е посочено, че на 16.11.2022 г. на обект на възложителя с адрес: [населено място], кв. Л. е извършено изтегляне на мъртвите нива на течна и газова фаза в предоставена цистерна от възложителя. След това е направено отваряне на резервоар, почистване и съответно затваряне и връщане на изтегленото гориво в почиствения съд. Цистерната не е напускала обекта на възложителя до приключване на техническото обслужване. На 10.01.2023 г. на обект на възложителя: [населено място], кв. С., [улица], е извършена идентична дейност.

На дата 12.01.2023 г. на обект на възложителя: [населено място], ж. к. Л. – 1, [улица], отново се твърди да е извършена дейност по почистване на резервоар. Посочено е, че цистерната не е напускала обекта на възложителя до приключване на техническото обслужване.

От страна на „Петролгас Сервиз“ ЕООД е издадена фактура № [ЕГН] / 04.02.2023 г. с предмет – услуга. Стойността на фактурата е 83. 34 лева и начислен ДДС 16. 67 лева. Не са представени доказателства за извършена услуга през м. 11.2022 г.

Продължаването на анализа на доказателствата в хронология показва, че през м. април 2023 г. от „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД са издадени общо 13 броя фактури, като получател в тях е посочен е жалбоподателят. В писмената защита на адв. В. е посочено, че това е възможен въпрос на документиране, но не е доказателство за фиктивност. Действително, част от договорите обхващат предходни тримесечни периоди. Но, според изложеното в писмената защита, дори да се приеме, че доставчикът е документиран част от периодичните доставки със закъснение или е посочил неточно датата на данъчното събитие, това не доказва, че договорите и фактическото предоставяне на са съществували.

По отношение на тези доводи трябва да се посочи, че цялостният анализ на доказателствата по делото води до извод, че „Ай Газ България“ ЕАД не успява да се справи с тежестта да докаже, че получените услуги са вложени в неговата икономическа дейност. Не става ясно каква е причината за закъснелото документиране на част от периодичните доставки и коя е причината за неточното посочване на датата на настъпване на данъчното събитие.

Посочено е още в писмената защита, че от ОДОП е пренебрегната аритметичната и договорната

връзка. Данъчната основа на всяка фактура е 8250. 00 лева, което съответства точно на три месечни наемни вноски по 2750. 00 лева. Представените договори са със срок от 3 месеца, По описаните договори са индивидуализирани общо 13 наемни позиции / актива: Един по договора от 01.07.2022 г., шест по договора от 01.10.2022 г., пет по договора от 02.01.2023 г. и един по договора от 01.04.2023 г. Броят им съвпада с броя на фактурите, предмет на делото.

Сам по себе си този довод не доказва, че описаните във фактурите услуги са свързани с икономическата дейност на жалбоподателя. Прави впечатление аритметичната връзка между стойността, описана във всички 13 броя фактури (9900. 00 лева), от една страна, и разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой, от друга.

Липсват доказателства, че отдадените под наем МПС са такива, в които може да се съхраняват горива. В обясненията на управителите на „Петролгаз Сервиз“ ЕООД и на „Ремси – Е“ ЕООД се посочва цистерна, която е била на всеки един от обектите по време на почистването, но по никакъв начин не става ясна каква е връзката между наетите от жалбоподателя пътни превозни средства и тази цистерна.

Ревизираното лице не е доказало твърденията си, че цистерните са транспортирани на територията на страната. Остава недоказан фактът, как те са стигнали от обект на „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД до обекти на жалбоподателя, където би трябвало да са използвани. Не е ясно кои са лицата, които са управлявали тези МПС. Във връзка с това не се приема доводът на жалбоподателя, че приходните органи не са назначили техническа експертиза и не са установили, че конкретните полуремаркета са физически негодни да приемат изтеглените течности и газова фаза. Тежестта да докаже получената услуга, както и връзката ѝ с икономическата дейност на жалбоподателя, като отделни предпоставки за упражняване на право на данъчен кредит, е върху жалбоподателя.

Възникването на правото на данъчен кредит на данъчно задълженото лице е обусловено от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС фактически състав. Този фактически състав, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното извършване на услугите по облагаемата доставка, както и че тези услуги са вложени в икономическата му дейност (аргумент от чл. 9, ал. 1 от ЗДДС). В тежест на лицето, претендиращо право на данъчен кредит, е да докаже, че декларираните доставки на услуги са изпълнени и че същите са използвани за последващи облагаеми доставки или във връзка с икономическата му дейност.

Материалноправните предпоставки за възникването на правото на приспадане са формулирани нееднократно в съдебната практика на ВАС, а и в тази на СЕС. С точка 25 от Решение от 13 февруари 2014 г. по дело С – 18 / 13 на СЕС е прието следното: „Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006 / 112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчно задължено лице по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчно задължено лице (Решение по дело Б.). Следователно, ако тези условия са изпълнени, приспадането по принцип не може да бъде отказано.“

Съобразно мотивите в Решение № 10336 от 24.10.2025 г. по адм. д. № 6598 / 2025 г. на ВАС, Осмо отделение, с които делото е върнато за повторно разглеждане от първата инстанция, е необходимо ясно и недвусмислено да са посочи, дали в случая става въпрос за доставка на стоки или на услуги. В мотивите на ВАС е посочено, че в хода на новото разглеждане на делото съдът трябва да посочи конкретно, точно и ясно предмета на доставките, спорните между страните въпроси и

във връзка с това да посочи фактите и обстоятелствата, които трябва да бъдат установени от страните, с оглед констатациите в ревизионния акт и наведените при обжалването доводи за незаконосъобразност. При новото разглеждане на спора трябва първоинстанционният съд да извърши задълбочена преценка и анализ на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и да изложи собствени мотиви по спорните между страните въпроси.

По отношение на обстоятелството, че всички фактури са издадени през месец април 2023 г. и са на еднаква стойност: 9900. 00 лева с включен ДДС. В писмената защита по делото жалбоподателят въвежда твърдения, че дори да се приеме, че доставчикът е документирал част от периодичните доставки със закъснение или е посочил неточно датата на данъчното събитие, това не доказва, че договорите и фактическото предоставяне не са съществували.

Съдът не споделя тези доводи на жалбоподателя. Действително, анализът на писмените доказателства по делото може да доведе до заключение, че между „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД и „Ай газ България“ ЕАД е съществувало облигационно правоотношение. То се е изразявало в сключване на отделни договори за наем на пътни превозни средства. От тази гледна точка в случая може да се приеме, че става въпрос за „доставка на услуга“ по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, доколкото няма спор в практиката и доктрината, че наемът на движими вещи е услуга. Изводът кореспондира и с определението, установено в чл. 24, параграф 1 от Директива 2006 / 112 / ЕО, където е посочено, че „Доставка на услуги“ означава всяка сделка, която не представлява доставка на стоки“.

Това обаче не е достатъчно, за да се формира извод за възникнало право на данъчен кредит в полза на жалбоподателя. Необходимо е не само „Ай газ България“ ЕАД да е получило услуга по облагаема доставка (аргумент от чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС), но и тези услуги да са използвани за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки (аргумент от чл. 69, ал. 1 от ЗДДС), както и е необходимо тези доставки да са били свързани по безспорен начин с икономическата дейност на регистрираното лице (аргумент от чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС). В конкретния случай жалбоподателят не се справя с тежестта да докаже, че съществува връзка между сключените договори за наем на МПС през 2022 г. и 2023 г. и предмета на услугите, описан във фактурите, издадени от „Елторо ойл БГ 2014“ ЕООД през април 2023 г., от една страна, и използването на тези услуги за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, респективно в икономическата му дейност, от друга. Това прави невъзможно да се подложи на анализ и оценка обстоятелството, как тези доставени услуги са свързани с икономическата дейност на „Ай газ България“ ЕАД и как са вложени в тази дейност.

От тази гледна точка от значение е посоченото в т. 46 от Решение на Съда на ЕС от 16 февруари 2012 г. по дело С – 118 / 11. В нея е посочено, че при сделка, състояща се в получаването на услуга, каквато е наемането на автомобил, наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, е по принцип необходимо, за да се признае на данъчно задълженото лице право на приспадане на ДДС, начислен върху получената доставка, както и да се определи обхватът на това право. (Решение от 29 октомври 2009 г. по дело SKF, С – 29 / 08, Сборник с. I – 10413, точка 57 и цитираната съдебна практика).

В точка 62 от същото решение на Съда на ЕС е посочено, че по силата на чл. 64 от Директива 2006 / 112 / ЕО, когато наемът на автомобил се характеризира с предоставяне на услуги, които водят до последователни плащания, правото на приспадане възниква при изтичането на периода, за който се отнася всяко от тези плащания, и към същия момент трябва да се има предвид наличието на пряка и непосредствена връзка между наетия автомобил и икономическата дейност на данъчно задълженото лице. В конкретния случай плащанията се твърди да са осъществени

през месец април 2023 г., като не става ясно през този месец каква е връзката с икономическата дейност на жалбоподателя „Ай Газ България“ ЕАД.

Не се доказва с необходимата степен на убедителност и извършването на почистване (профилактика) на резервоари, което би показало връзката между наетите пътни превозни средства и икономическата дейност на жалбоподателя. Така например от „Р. – Е“ е представено обяснение. В него е посочено, че на 16.11.2022 г. са почистени резервоари от дизелово гориво и бензин в [населено място]. За това обстоятелство е съставен протокол № 40. Изтеглените горива от мъртвите обеми на резервоарите са оставени за съхраняване на обекта и не са връщани обратно в резервоарите от изпълнителя. Не е представено копие на издадена фактура нито от доставчика на услугата, нито от жалбоподателя.

Жалбоподателят поставя акцент върху обстоятелството, че са представени 13 броя фактури и те са осчетоводени съответно на изискванията на счетоводното законодателство (аргумент от приетите по делото експертизи). Както е прието в т. 33 от Решение на СЕС по дело С – 154, Kemwater pro C. s.r.o.: „Данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчно задълженото лице. От друга страна, именно данъчно задълженото лице, което иска приспадането на ДДС, трябва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Следователно данъчните органи могат да изискат от самото данъчно задължено лице доказателствата, които считат за необходими, за да преценят дали трябва да се допусне исканото приспадане“ (Решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, С – 281 / 20 и цитираната практика). Националната юрисдикция, в съответствие с националните правила на доказване, трябва да извърши цялостна проверка на фактите, за да прецени налице ли са основанията за признаване на претендираното право на приспадане. (т. 37 от Решение на СЕС от 18 юли 2013 г. по дело С – 78 / 12, Е. К).

Във връзка с това съдът съобрази заключението на вещното лице Н. М.. В него е посочено, че фактурите отговарят на изискванията на чл. 7 от ЗСч. и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС, относно реквизитите. Това обаче не е пречка от страна на настоящия състав да се формира извод относно начина на описание на услугата („услуга съгласно договор за наем на МПС“) и че този начин не установява връзката между разходите за тази услуга и основната икономическа дейност на жалбоподателя. Не се доказва обвързаност между почистването на резервоарите и наема на определен вид пътни превозни средства.

Цялостният анализ на доказателствата не води до единствен и непротиворечив извод за осъществени доставки на услуги, свързани с предмета на основната дейност на жалбоподателя. В своята практика ВАС неотклонно приема, че трябва да съществува свързаност на разхода с икономическата дейност на дружеството (в този смисъл Решение № 4779 от 29.04.2026 г. по адм. д. № 2640 / 2026 г., ВАС, Първо отделение). От чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС (чл. 168, буква а) от Директивата за ДДС) следва, че стоките или услугите трябва да се използват от данъчно задълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчно задължено лице (т. 40 и т. 41 от Решение на СЕС от 15 септември 2016 г. по дело С – 516 / 14, Barlis 06 и цитираната там практика). В конкретния случай не се доказва, че предоставените услуги от „Елторо Ойл БГ 2014“ ЕООД под формата на наем на пътни превозни средства, са били отредени за нуждите на облагаемата дейност на жалбоподателя.

Единствено въз основа на описанието „услуга съгласно договор за наем на МПС“ в съответната фактура не може да се приеме, че е осъществен фактическият състав, който поражда правото на данъчен кредит. Липсващата индивидуализация на вида на услугите (фактурата трябва да е вид клиширан договор с минимални реквизити, който се отнася до доставката) не може да се

компенсира и извлече от другите доказателства по делото. Липсва описание на това, което се предава, съответно приема, неговият вид и количество, дата, време и място на изпълнение и от кого съобразено с изплатените суми. Невъзможността да се установи как и къде е вложена получената услуга има за правна последица непризнаване на правото на данъчен кредит на жалбоподателя „Ай газ България“ ЕАД.

В случаите на претендирано право на данъчен кредит, в тежест на ревизираното лице е да установи всички предпоставки за възникването и правомерното му упражняване. В конкретния случай това означава, че в тежест на данъчно задълженото лице „Ай газ България“ ЕАД е да докаже, че активът е временно нает за нуждите на икономическата му дейност, т. е. ще се използва за извършване на облагаеми доставки. Понятието "икономическа дейност" е дефинирано в чл. 3, ал. 2 от ЗДДС и се определя като всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него, т. е. има се предвид стопанската дейност на съответното предприятие. При дадената дефиниция за икономическа дейност, ограничението на правото на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС ще е налице, когато услугите се придобиват за извършване на стопанска дейност, различна от икономическата дейност на конкретното данъчно задължено лице. Въведеното ограничение е пряко свързано с принципа на облагане с ДДС и правната същност и характера на данъка. По дефиниция, ДДС е общ данък върху потреблението, чиято тежест изцяло се носи от крайния потребител. До стадия на крайния потребител данъчно задължените лица, които участват в процеса на производство и разпределение, превеждат на данъчната администрация начисления на клиентите си ДДС, като се приспада платеният ДДС на техните доставчици. При положение, че данъчно задълженото лице придобива услуги за облагаеми доставки, а не като краен потребител, му се предоставя право да приспада ДДС, с който се облага придобиването на стоките и услугите. В този смисъл механизмът на ДДС наподобява на приходно – разходна сметка, при която дължимите от регистрираното лице суми за ДДС са в корелация с вече платените от него на доставчиците. Преди да преведат сумата за ДДС на данъчната администрация, данъчно задължените лица имат право да приспадат платената от тях сума като такъв данък на техните доставчици.

Данъкът върху добавената стойност се характеризира със своя неутралитет на всички стадии на производството и разпределението, като по силата на принципа на неутралитет, лицето понася тежестта на данъка само, когато той се отнася за услуги, които по никакъв начин не обслужват икономическата му дейност, тоест нито пряко, нито косвено се отнасят към извършваните от лицето облагаеми доставки. Във връзка с това, целта на ограничението по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е да се предотврати ползването от страна на данъчно задълженото лице на привилегии спрямо обикновените потребители. Определението "дейност, различна от икономическата дейност на лицето", включва икономическа дейност различна от тази формираща оборота на данъчно задълженото лице, а не всяка нестопанска дейност.

В тази връзка ВАС има трайна съдебна практика, съгласно която воденето на аналитична счетоводна отчетност е предпоставка за обосноваване на връзката между получените и извършените доставки. В случая липсва нужната конкретна информация, доколкото и в заключението на вещото лице М. е посочено, че от страна на „Ай Газ България“ ЕАД е приложена Обратна ведомост. Тази ведомост обхваща период 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г. (с. 166). Видно от нея има движение по сметка: 209 „Други дълготрайни материални активи“, 501 „Каса в левове“, 503 „Разплащателна сметка в левове“. Няма приложени хронологични аналитични справки за движение по сметката. (Отговор на Задача № 6).

В отговора на задача № 7 е посочено следното: за „Ай Газ България“ ЕАД към материалите по

делото е приложена Оборотна ведомост за периода от 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г. за движението по сметка 304 „Стоки“. Движението е основно на: бензин, евро дизел, пропан бутан, масла. Вещото лице М. посочва, че на ревизиращия екип не са представени първични счетоводни документи, както и документи за извършени плащания, документи, доказващи наличието на осъществени доставки за ревизирания период от „Ай Газ България“ ЕАД. Не е представен договор за счетоводно обслужване и информация за използвания софтуер. По тази причина вещото лице не може да определи дали получените доставки за ревизирания период, за който дружеството е упражнило право на приспадане данъчен кредит, са в обхвата на стопанската му дейност, както и използвани ли са за облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. (отговор на Задача № 11) Съдът кредитира това заключение на вещото лице М., доколкото то кореспондира на останалите писмени доказателства по делото (чл. 202 от ГПК). На практика липсват документални и счетоводни следи (данни) за ревизирания период от 01.04.2023 г. до 30.04.2023 г. каква дейност е осъществена от „Ай Газ България“ ЕАД във връзка с упражненото от дружеството право на приспадане на данъчен кредит.

По изложените съображения е дължим извод за неоснователност на жалбата срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002224000990-091-001/08.08.2024 година, потвърден с Решение № 1370/09.10.2024 година на Директор на Дирекция ОДОП. На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

По отношение на разноските

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника трябва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 2026 г.) на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правна помощ. В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е регламентирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение трябва да се определи съобразно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразно тази разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. Допусната и приета е по делото експертиза. С оглед правната и фактическа сложност на делото съдът намира, че трябва да се присъди възнаграждение в размер на 450 лева. Изразени в еурова стойност те се равняват на 230. 08 евро. Разноски се дължат и за воденето на делото пред касационната инстанция – ВАС. Такива са били своевременно претендирани, като с оглед разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК съдът при новото разглеждане на делото се произнася и по тях. Настоящият състав намира, че трябва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт за воденето пред касационната инстанция в размер на 450 лева (230. 08 евро). Общо разноски за двете инстанции 460. 16 евро.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ай Газ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) №

Р-22002224000990—091-001/08.08.2024 година, потвърден с Решение № 1370/09.10.2024 г. на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период месец 04.2023 г. в общ размер на 25 020. 30 лева (главница и лихви).

ОСЪЖДА „Ай Газ България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на НАП разноси в размер на **460. 16 евро**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал. 6 от ДОПК, вр. с чл. 211, ал. 1 от АПК.